

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

2. července 2015*

„Řízení o předběžné otázce — Zemědělství — Společná zemědělská politika — Režim jednotné platby — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Článek 44 odst. 2 — Nařízení (ES) č. 73/2009 — Článek 34 odst. 2 písm. a) — Pojem ‚hektar, na který lze poskytnout podporu‘ — Bezpečnostní zóny okolo vzletových, přistávacích, pojezdových a dojezdových drah — Zemědělské využití — Přípustnost — Vrácení neoprávněně poskytnuté zemědělské podpory“

Ve věci C-684/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Vestre Landsret (Dánsko) ze dne 16. prosince 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 23. prosince 2013, v řízení

Johannes Demmer

proti

Fødevareministeriets Klagecenter,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, S. Rodin, A. Borg Barthet (zpravodaj), E. Levits a M. Berger, soudci,

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za J. Demmera G. Lundem, advokat,
- za dánskou vládu C. Thorningem, jako zmocněncem, ve spolupráci s R. Holdgaardem, advokat,
- za řeckou vládu I. Chalkiasem a O. Tsirkinidou, jako zmocněnci,
- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi H. Kranenborgem a L. Grønfeldt, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: dánština.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 26. února 2015,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 44 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269, a oprava Úř. věst. 2004, L 94, s. 70), čl. 34, odst. 2 písm. a) a článku 137 nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, s. 16, a oprava Úř. věst. 2010, L 43, s. 7), jakož i čl. 73, odst. 4 a 5 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 141, s. 18; Zvl. vyd. 03/44, s. 243), ve znění nařízení Komise (ES) č. 2184/2005 ze dne 23. prosince 2005 (Úř. věst. L 347, s. 61, dále jen „nařízení č. 796/2004“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi J. Demmerem a Fødevareministeriets Klagecenter (odbor stížností ministerstva pro potravinářství, dále jen „Klagecenter“) v otázce přípustnosti podpory vyplacené v režimu jednotné platby na pozemky užívané k výrobě dehydrovaného krmiva, které se nacházejí v bezpečnostní zóně okolo vzletových, přistávacích, pojezdových a dojezdových drah letecké základny Skrydstrup (Dánsko) a letiště Aalborg (Dánsko).

Právní rámec

Unijní právo

Nařízení č. 1782/2003

- 3 Bod 21 odůvodnění nařízení č. 1782/2003 uváděl:

„Režimy podpor, na něž se vztahuje společná zemědělská politika, poskytují přímou podporu příjmů, zejména s cílem zajistit zemědělskému obyvatelstvu přiměřenou životní úroveň. Tento cíl je úzce spjat se zachováním venkovských oblastí. [...]“

- 4 Článek 1 tohoto nařízení stanovil:

„Toto nařízení stanoví:

[...]

— podporu příjmů zemědělců (dále jen ‚režim jednotné platby‘),

[...]“

5 Podle čl. 2 písm. c) a h) uvedeného nařízení se:

- „b) ‚zemědělským podnikem‘: rozumí soubor produkčních jednotek spravovaných zemědělcem, které se nacházejí na území stejného členského státu; l
- c) ‚zemědělskou činností‘: rozumí produkce, chov zvířat nebo pěstování zemědělských produktů, včetně sklizně, dojení, plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely nebo udržování půdy v dobrém zemědělském a environmentálním stavu podle článku 5.

6 Článek 43 odst. 1 první pododstavec tohoto nařízení stanovil:

„Aniž je dotčen článek 48, každý zemědělec využije nárok na platbu na hektar, který se vypočítá vydělením referenční částky tříletým průměrem všech hektarů, které udělují nárok během referenčního období na přímé platby, jejichž seznam je uveden v příloze VI.“

7 Článek 44 odst. 1 a 2 nařízení č. 1782/2003 stanovil:

„1. Každý platební nárok vázaný na hektar, na který lze poskytnout podporu, uděluje právo na výplatu částky, která je stanovena platebním nárokem.

2. ‚Hektarem, na který lze poskytnout podporu‘, se rozumí jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, která se využívá jako orná půda nebo stálá pastvina, kromě ploch, na nichž jsou trvalé kultury a lesy nebo které jsou vyčleněny pro nezemědělskou činnost.“

Nařízení č. 73/2009

8 Nařízení (ES) č. 1782/2003 bylo s účinkem ode dne 1. ledna 2009 zrušeno a nahrazeno nařízením (EU) č. 73/2009.

9 Bod 49 odůvodnění nařízení č. 73/2009 uváděl:

„Některé chyby v počátečním přiznávání platebních nároků členskými státy vedly k vyplácení značně vysokých částek zemědělcům. Tento nesoulad se až do přijetí nápravných opatření obvykle řeší finanční opravou. Pro členské státy by však nezbytná oprava, vzhledem k času, který od přiznání prvních platebních nároků uplynul, znamenala nepřiměřenou právní a správní překážku. V zájmu právní jistoty je proto třeba uvést přiznání těchto plateb do souladu s právními předpisy.“

10 Podle článku 2 tohoto nařízení se:

„[...]

- b) ‚zemědělským podnikem‘ rozumí soubor všech produkčních jednotek spravovaných zemědělcem, které se nacházejí na území stejného členského státu; “
- c) ‚zemědělskou činností‘ rozumí produkce, chov zvířat nebo pěstování zemědělských produktů, včetně sklizně, dojení, plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely nebo udržování půdy v dobrém zemědělském a environmentálním stavu podle článku 6;

[...]

- h) ‚zemědělskou plochou‘ rozumí jakákoli plocha orné půdy, stálých pastvin nebo trvalých kultur.“

11 Článek 34 uvedeného nařízení stanovil:

„1. Podpora v rámci režimu jednotné platby se poskytne zemědělcům po aktivaci platebních nároků na hektar, na který lze poskytnout podporu. Aktivované platební nároky opravňují k vyplacení stanovených částek.

2. Pro účely této hlavy se ‚hektarem, na který lze poskytnout podporu‘, rozumí:

a) jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, jakož i jakákoli plocha osázená rychle rostoucími dřevinami pěstovanými ve výmladkových plantážích (kód KN ex06029041), která je využívána k zemědělské činnosti, nebo pokud je plocha využívána rovněž k nezemědělské činnosti, která je převážně využívána k zemědělské činnosti [...]

[...]

Komise stanoví postupem podle čl. 141 odst. 2 prováděcí pravidla ohledně využívání hektarů, na které lze poskytnout podporu, k nezemědělské činnosti.

S výjimkou případů vyšší moci nebo mimořádných okolností musí hektary splňovat podmínku pro poskytnutí podpory v průběhu celého kalendářního roku.“

12 Článek 137 nařízení č. 73/2009 stanovil:

„1. Platební nároky přiznané zemědělcům před 1. lednem 2009 se považují za zákonné a řádné od 1. ledna 2010.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na platební nároky přiznané zemědělcům na základě věcně nesprávných žádostí kromě případů, v nichž chyba nemohla být zemědělcem přiměřeným způsobem zjištěna.

[...]“

Nařízení (ES) č. 795/2004

13 Podle článku 2 písm. a) nařízení Komise (ES) č. 795/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu jednotné platby podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 141, s. 1; Zvl. vyd. 03/44, s. 226), se rozumí ‚zemědělskou půdou‘ celková plocha orné půdy, stálých pastvin a trvalých kultur“.

Nařízení (ES) č. 370/2009

14 Bod 3 odůvodnění nařízení Komise (ES) č. 370/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se mění nařízení č. 795/2004 (Úř. věst. L 114, s. 3), uvádí:

„Ustanovení o způsobilosti stanovená článkem 3b nařízení [...] č. 795/2004 jsou zastaralá[,] a měla by být proto zrušena. Ustanovení čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení [...] č. 73/2009 však zahrnuje využití hektarů, na které lze poskytnout podporu, k nezemědělské činnosti. Měl by být stanoven rámec kritérií pro všechny členské státy.“

15 Článkem 1 bod 3 nařízení č. 370/2009 byl do nařízení č. 795/2004 doplněn článek 3c, který zní:

„Pro účely použití čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení [...] č. 73/2009, pokud je zemědělská plocha zemědělského podniku využívána rovněž k nezemědělské činnosti, je tato plocha považována za plochu využívanou převážně k zemědělské činnosti, jestliže může být zemědělská činnost uskutečňována, aniž by ji ztěžovala intenzita, povaha, doba trvání a načasování nezemědělské činnosti.

Členské státy stanoví kritéria pro provádění prvního pododstavce [na] svém území.“

16 V souladu se svým článkem 2 se nařízení č. 370/2009 použije ode dne 1. ledna 2009.

Nařízení č. 796/2004

17 Článek 2 nařízení č. 796/2004 stanovil:

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) ‚ornou půdou‘ půda obdělávaná za účelem produkce plodin a půda vyňatá z produkce nebo udržovaná v dobrých zemědělských a environmentálních podmínkách [...]

[...]

2) ‚stálou pastvinou‘ půda využívaná k pěstování trav nebo jiných zelených píceňin na přírodních (přirozený osev) nebo uměle vytvořených (umělý osev) plochách, které nejsou zahrnuty do střídání plodin v hospodářství po dobu pěti let nebo déle [...]

[...]“

18 Článek 12 tohoto nařízení stanovil:

„1. Jednotná žádost obsahuje veškeré informace nezbytné k prokázání způsobilosti pro podporu, zejména:

[...]

d) podrobné údaje umožňující identifikaci všech zemědělských pozemků v hospodářství, jejich výměru vyjádřenou v hektarech na dvě desetinná místa, popřípadě jejich využití a poznámku o tom, zda je zemědělský pozemek zavlažován;

[...]

f) prohlášení zemědělce, že se seznámil s podmínkami pro poskytnutí dotyčné podpory.

[...]

4. Při podávání formuláře žádosti opraví zemědělec předtištěný formulář uvedený v odstavci 2 a 3, pokud došlo k jakýmkoli změnám, zejména k převodům platebních nároků podle článku 46 nařízení [...] č. 1782/2003, nebo pokud je jakýkoli údaj obsažený v předtištěném formuláři nesprávný.

[...]“

19 Článek 24 nařízení č. 796/2004 stanovil:

„1. Správní kontroly uvedené v článku 23 nařízení [...] č. 1782/2003 mají umožnit odhalování nesrovnalostí, zejména pomocí automatizovaných elektronických prostředků, a zahrnují křížové kontroly:

[...]

c) mezi zemědělskými pozemky, jak jsou vykázány v jednotné žádosti, a referenčními pozemky, jak jsou zaznamenány v systému identifikace zemědělských pozemků, aby se ověřila způsobilost pro podporu ploch jako takových;

[...]“

20 Článek 73 uvedeného nařízení stanovil:

„1. V případě neoprávněně provedené platby je zemědělec povinen vrátit příslušnou částku včetně úroků vypočtených v souladu s odstavcem 3.

[...]

4. Povinnost vrátit částku uvedená v odstavci 1 se neuplatní, pokud byla platba provedena omylem příslušného orgánu nebo jiného orgánu a pokud zemědělec nemohl chybu prokazatelně objevit [přiměřeným způsobem chybu zjistit].

Pokud se však chyba týká skutečností rozhodných pro výpočet dotyčné platby, použije se první pododstavec pouze v případě, že rozhodnutí o vrácení nebylo sděleno do 12 měsíců od provedení platby.

5. Povinnost vrátit částku uvedená v odstavci 1 se neuplatní, pokud je doba, která uplynula mezi dnem výplaty podpory a dnem, ve kterém příslušný orgán poprvé oznámil příjemci, že platba byla provedena neoprávněně, delší než deset let.

Doba uvedená v prvním pododstavci se však zkrátí na čtyři roky, pokud příjemce jednal v dobré víře.

[...]“

21 Článek 73a nařízení č. 796/2004 stanovil:

„1. Jestliže se po přiznání platebních nároků zemědělcům v souladu s nařízením [...] č. 795/2004 zjistí, že některé platební nároky byly přiznány neoprávněně, vzdá se dotčený zemědělec neoprávněně přiznaných nároků ve prospěch vnitrostátní rezervy podle článku 42 nařízení [...] č. 1782/2003.

[...]

U platebních nároků přiznaných neoprávněně se má za to, že nebyly přiznány od počátku.

[...]

4. Neoprávněně vyplacené částky musí být vráceny v souladu s článkem 73.“

Dánská právní úprava

- 22 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že v Dánsku stanoví podmínky pro letištní bezpečnostní zóny Trafikstyrelsen (Úřad pro pozemní, námořní a leteckou dopravu) v civilních leteckých předpisech (Bestemmelser for Civil Luftfart).
- 23 Bezpečnostní zóna je vymezena jako oblast, která slouží k omezení rizika hmotných škod pro případ, že by letadlo vyjelo z dráhy, a k ochraně letadel, která se pohybují nad touto oblastí při vzletu a přistání.
- 24 Podle předkládajícího soudu se ustanovení o obdělávání bezpečnostních zón nachází v civilním leteckém předpisu 3-16 ze dne 31. ledna 2005 o opatřeních k omezení rizika střetu letadla s ptáky/savci na letištích, který stanoví:

„5.2.2.

Pozemky bez zpevněných ploch, které se nacházejí v oblasti letiště podél vzletové a přistávací dráhy/drah a do vzdálenosti 150 m od jejich okrajů:

- a) Půda je osévána travinami [...]

[...]

5.2.3.

Pozemky bez zpevněných ploch, které se nacházejí v oblasti letiště ve vzdálenosti 150 až 300 m od okrajů vzletové a přistávací dráhy/drah:

- a) Půda se využívá k pěstování travního porostu kromě případů, kdy přírodní vegetace, například ve formě vřesu, činí tuto půdu dostatečně nepřitažlivou pro ptáky/savce.
- b) Půda se smí využívat pro pěstování obilovin pouze po konzultaci s odborníkem. [...]

5.2.4.

Pozemky bez zpevněných ploch, které se nacházejí v oblasti letiště ve vzdálenosti větší než 300 m od okrajů vzletové a přistávací dráhy/drah lze využívat pro zemědělství pouze po konzultaci s odborníkem.

[...]

6.4.1.

V souvislosti s obděláváním půdy se použijí následující pravidla:

- a) Travní porost se trvale udržuje ve výšce nejvýše 20 cm na vzletových, přistávacích a pojezdových drahách bez štěrku či zpevněné plochy [...]
- b) Mimo oblastí vymezených v písmenu a), ale v oblastech spadajících pod bod 5.2.2 bude vyvinuta trvalá snaha udržovat travní porost trvale ve výšce mezi 20 a nejvýše 40 cm [...]

[...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 25 Dne 21. prosince 1999 a 10. května 2000 uzavřel J. Demmer smlouvu s letištěm Aalborg a smlouvu s leteckou základnou Skrydstrup o nájmu půdy v oblasti tohoto letiště a této základny.

- 26 Podle uvedených smluv vzniklo na základě sjednaných smluvních podmínek J. Demmerovi jako nájemci právo kosit a využívat travní porost na předmětných pozemcích za úhradu nájemného.
- 27 Podle nájemní smlouvy mezi J. Demmerem a letištěm Aalborg byl prvně jmenovaný povinen informovat pronajímatele, kdykoli bude chtít vstoupit na pronajatou půdu, a ozbrojené síly mohly využívat nebo dovolit ostatním neomezeně využívat uvedenou půdu pro vojenská cvičení jakéhokoli druhu.
- 28 Podle této smlouvy se dále mělo započít s hnojením nejdříve v dubnu a hnojení mohlo být okamžitě ukončeno, pokud by pokračování v něm představovalo riziko pro bezpečnost letového provozu.
- 29 Nájemce měl dále povinnost udržovat výšku travního porostu tak, aby nepřekročila úroveň, která by podle místního vojenského velení mohla tvořit podstatnou překážku při vojenských cvičeních.
- 30 Uvedená smlouva konečně uváděla, že od 1. ledna 2005 je nájemce povinen užívat dotčenou půdu tak, aby mu vzniklo právo na přiznání platebních nároků.
- 31 Ve smlouvě uzavřené s leteckou základnou Skrydstrup se uvádělo, že udržování travního porostu s sebou nese i hnojení umělými hnojivy, jeho sečení a válcování.
- 32 Johannes Demmer měl povinnost udržovat travní porost ve výšce 15 cm podél vzletových, přistávacích a pojezdových drah za použití nástrojů, které umožňují sečení v co nejkratší vzdálenosti od zařízení. Kosení prováděl dle potřeby na žádost kontrolní služby letového provozu s tím, že v době posledního sečení v říjnu či listopadu měl být travní porost pokosen zcela.
- 33 V bezpečnostních zónách měl být porost posečen podle potřeby poprvé v období od 1. května do 15. července a později na případnou žádost kontrolní služby letového provozu.
- 34 Pokud jde o žádosti o sečení porostu na drahách a podél nich, nájemce musel podat tuto žádost s předstihem pěti pracovních dní. Nájemce měl povinnost započít se sečením k požadovanému datu, dokončit jej a posečený porost neprodleně odstranit.
- 35 Válcování, které dále mělo proběhnout vždy na jaře a poté na žádost Kontrolní služby letového provozu, se provádělo do šířky 30 m z obou stran hlavních a paralelních vzletových a přistávacích drah.
- 36 Johannes Demmer směl provádět hnojení umělými hnojivy podle potřeby s ohledem na využití posekaného porostu, ale ne dříve než na konci března. Na pronajaté půdě však nesměly být používány pesticidy.
- 37 Johannes Demmer měl konečně provádět výše uvedené práce s ohledem na letový provoz a v souladu s pokyny a zákazy vydané kontrolní službou letového provozu nebo správou letecké základny.
- 38 Dne 25. dubna 2005 požádal Johannes Demmer o účast v režimu jednotné platby, pokud jde o půdu na letecké základně Skrydstrup v celkové rozloze 232,65 hektaru a na letišti Aalborg v celkové rozloze 317 hektarů.
- 39 Rozhodnutím ze dne 29. května 2006 přiznal Direktoratet for FødevareErhverv (Potravinářský úřad) J. Demmerovi platební nároky vyčíslené na základě plochy deklarované v této žádosti a vyplatil mu příslušnou výši podpory za rok 2005.
- 40 Johannes Demmer mezitím dne 1. února 2006 převedl platební nároky vázící se k půdě v okolí letiště Aalborg na dánské ozbrojené síly.

- 41 V letech 2006 až 2009 pobíral Johannes Demmer podporu na základě režimu jednotné platby pouze za půdu v okolí letecké základny Skrydstrup.
- 42 Dopisem ze dne 24. listopadu 2008 byl J. Demmer informován o tom, že v důsledku změny dánského pozemkového katastru byly některé plochy deklarované jím v rámci režimu jednotné platby zmenšeny či dokonce vymazány z tohoto katastru (o 166,48 ha, pokud jde o letiště Aalborg, a 218,03 ha, pokud jde o leteckou základnu Skrydstrup) z důvodu, že bezpečnostní zóny nebyly považovány za plochy, na které lze předmětnou podporu poskytnout. Johannes Demmer byl dále informován o tom, že jeho žádosti za předchozí roky budou přehodnoceny a jeho platební nároky budou v návaznosti na to přepočítány.
- 43 Rozhodnutím ze dne 2. května 2011 byly platební nároky J. Demmera sníženy a bylo mu nařízeno, aby vrátil neoprávněně vyplacené částky podpory. V dalším rozhodnutí ze stejného data byla půda uvedená J. Demmerem v žádosti na rok 2010 omezena z 319,43 hektaru na 96,11 hektaru.
- 44 Johannes Demmer podal proti těmto dvěma rozhodnutím stížnost k Klagecenter, který tato rozhodnutí potvrdil rozhodnutími ze dne 15. května a 12. června 2012.
- 45 Dne 13. listopadu 2012 napadl J. Demmer posledně uvedená rozhodnutí žalobou.
- 46 Vzhledem k tomu, že Vestre Landsret (odvolací soud pro západní Dánsko) měl za to, že řešení sporu v původním řízení záleží na výkladu unijního práva, rozhodl se přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) a) Je třeba vykládat podmínku, aby zemědělská plocha nebyla využívána k ‚nezemědělské činnosti‘ (čl. 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003) a podmínku, aby zemědělská plocha byla využívána k ‚zemědělské činnosti‘ nebo ‚[...] převážně využívána k zemědělské činnosti‘ [čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009] v tom smyslu, že podmínkou pro podporu je, aby primární účel využití plochy byl zemědělský?
- b) V případě kladné odpovědi, jaké parametry musí být zohledněny při rozhodování o tom, jaký účel využití je ‚primárním‘ využitím, pokud je plocha využívána pro několik různých účelů současně?
- c) V případě kladné odpovědi je Soudní dvůr dále žádán, aby určil, zda toto případně znamená, že na bezpečnostní zóny obklopující vzletové, přistávací, pojezdové a dojezdové dráhy na letištích, které jsou stejně jako v projednávaném případě součástí letiště a podléhají zvláštním pravidlům a omezením spojeným s využitím pozemku, které jsou však současně také využívány k sečení travního porostu za účelem výroby rostlinných granulí, lze vzhledem k jejich povaze a využití poskytnout podporu podle výše uvedených ustanovení?
- 2) Je třeba vykládat podmínku, aby zemědělská půda tvořila část zemědělcova ‚zemědělského podniku‘ [čl. 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003 a čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009] v tom smyslu, že na bezpečnostní zóny obklopující vzletové, přistávací, pojezdové a dojezdové dráhy na letištích, které jsou stejně jako v projednávaném případě součástí letiště a podléhají zvláštním pravidlům a omezením, spojeným s využitím půdy, které jsou ale současně také využívány k sečení trávy za účelem výroby krmných granulí, lze poskytnout podporu podle výše uvedených ustanovení?
- 3) V případě záporné odpovědi na první otázku písm. b) nebo na druhou otázku, došlo potom z důvodu, že pozemky jsou, kromě využití k obdělávání stálých pastvin za účelem výroby krmných granulí, též bezpečnostními zónami okolo vzletových, přistávacích, pojezdových a dojezdových drah,

- a) k chybě, která mohla být zemědělcem přiměřeným způsobem zjištěna ve smyslu článku 137 nařízení č. 73/2009, v případě, že platební nároky na plochy byly přesto přiznány?
 - b) k chybě, která mohla být zemědělcem přiměřeným způsobem zjištěna ve smyslu čl. 73 odst. 4 nařízení č. 796/2004, v případě, že podpora na plochy byla přesto vyplacena?
 - c) k neoprávněné platbě, v souvislosti se kterou se nelze domnívat, že příjemce jednal v dobré víře ve smyslu čl. 73 odst. 5 nařízení č. 796/2004, v případě, že podpora na plochy byla přesto vyplacena?
- 4) Který okamžik je relevantní pro účely posouzení toho, zda
- a) došlo k chybě, která mohla být zemědělcem přiměřeným způsobem zjištěna ve smyslu článku 137 nařízení č. 73/2009,
 - b) došlo k chybě, která mohla být zemědělcem přiměřeným způsobem zjištěna ve smyslu čl. 73 odst. 4 nařízení č. 796/2004,
 - c) se lze domnívat, že příjemce jednal v dobré víře ve smyslu čl. 73 odst. 5 nařízení č. 796/2004?
- 5) Je třeba, aby posouzení zmiňované ve čtvrté otázce písm. a) až c) bylo provedeno s ohledem na každý jednotlivý podporový rok nebo za platby jako celek?“

K předběžným otázkám

K první a druhé otázce

- 47 Podstatou první a druhé otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, do jaké míry lze považovat plochy okolo přistávacích, vzletových, pojezdových a dojezdových drah na letištích za „hektary, na které lze poskytnout podporu“ ve smyslu čl. 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003 a čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009.
- 48 Úvodem je třeba připomenout, že podle čl. 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003 se „hektarem, na který lze poskytnout podporu“, rozumí jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, která se využívá jako orná půda a stálá pastvina, kromě ploch, na nichž jsou trvalé kultury a lesy nebo které jsou vyčleněny pro nezemědělskou činnost.
- 49 Nařízení č. 1782/2003 bylo od 1. ledna 2009 nahrazeno nařízením č. 73/2009. Článek 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009 stanoví, že za „hektar, na který lze poskytnout podporu“, se považuje jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, která je využívána k zemědělské činnosti, nebo pokud je plocha využívána rovněž k nezemědělské činnosti, která je převážně využívána k zemědělské činnosti.
- 50 Vzhledem k tomu, že dobou rozhodnou z hlediska skutkového stavu v původním řízení jsou roky 2005 až 2009, jsou z hlediska *ratione temporis* použitelná obě tato nařízení. Je však třeba uvést, že znění čl. 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003 a znění čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009 jsou odlišná.
- 51 Jak totiž jednoznačně vyplývá ze znění čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009, zatímco je zemědělská plocha využívána k nezemědělské činnosti považována za „hektar, na který lze poskytnout podporu“, pokud je převážně využívána k zemědělské činnosti, čl. 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003 toto nestanoví.

- 52 Avšak vzhledem k tomu, že není neobvyklé, aby byla zemědělská plocha využívána jak pro zemědělské činnosti, tak pro nezemědělské činnosti, a jelikož nic v přípravných pracích k nařízení č. 73/2009 nesevídčí o úmyslu zákonodárce změnit pojem „plocha, na kterou lze poskytnout podporu“ ve smyslu definovaném v nařízení č. 1782/2003, je podle všeho čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009 vykládaný ve světle článku 3c nařízení č. 795/2004 výsledkem vůle unijního zákonodárce tento pojem vyjasnit.
- 53 Za těchto podmínek je třeba posoudit první a druhou otázku z pohledu pojmu „hektar, na který lze poskytnout podporu“, tak jak je vymezen v čl. 34 odst. 2 písm. a) č. 73/2009 pro celé období od roku 2005 do roku 2009.
- 54 Aby tedy mohla být na plochu dotčenou ve věci v původním řízení poskytnuta podpora, musí jít o zemědělskou plochu, musí být využívána zemědělcem k zemědělské činnosti nebo musí být převážně využívána k zemědělské činnosti, pokud jde souběžně využívána k jinému účelu.
- 55 Zprvce o pojem „zemědělská plocha“ je v čl. 2 písm. h) nařízení č. 73/2009 vymezen jako „jakákoli plocha orné půdy, stálých pastvin nebo trvalých kultur“.
- 56 Ve sporu v původním řízení je nesporné, že J. Demmer využíval předmětnou půdu ke sklizni porostu k výrobě rostlinných granulí. V tomto ohledu je třeba uvést, že pokud byla uvedená půda využívána jako „stálá pastvina“ ve smyslu článku 2 bod 2 nařízení č. 796/2004, což musí ověřit předkládající soud, musí být kvalifikována jako „zemědělská“. Kvalifikace „stálé pastviny“, a tedy i „zemědělská půda“ totiž závisí na tom, k čemu je dotčená půda skutečně vyčleněna. (v tomto smyslu viz rozsudek Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, bod 37).
- 57 Z toho vyplývá, že okolnost, že sečení travního porostu v blízkosti vzletových, přistávacích a pojezdových drah slouží i k zajištění bezpečnosti letového provozu, je v tomto ohledu irelevantní. Totéž platí pro skutečnost, že sporná půda je v souladu s použitelnými předpisy používána jako taková k zajištění bezpečnosti letadel při startu a přistávání.
- 58 Z druhé, aby mohla být půda dotčená ve věci v původním řízení půdou, „na kterou lze poskytnout podporu“, ve smyslu článku 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003 a čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009, musí být dotčeným zemědělcem využívána. Soudní dvůr v tomto ohledu rozhodl, že tomu tak je v případě, že má zemědělec oprávnění spravovat ji pro účely výkonu zemědělské činnosti, tj. pokud ve vztahu k této ploše disponuje dostatečnou autonomií pro účely výkonu vlastní zemědělské činnosti (rozsudek Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, body 58 a 62).
- 59 V projednávaném případě vyplývají pravidla a omezení pro využívání bezpečnostních zón okolo vzletových, přistávacích, pojezdových a dojezdových drah jak z vnitrostátních a mezinárodních předpisů zajišťujících bezpečnost letového provozu, tak ze smluvních ujednání, na jejichž základě byla půda dotčená ve věci v původním řízení poskytnuta J. Demmerovi k dispozici. Tyto předpisy a tato smluvní ujednání, které upravují zejména způsob, jakým mají být uvedené plochy udržovány, plodiny, které na nich mohou být pěstovány, a přípustnou výšku porostu, nesporně do značné míry omezují J. Demmera v tom, jak s nimi může nakládat.
- 60 Pokud však tato omezení nebrání dotčenému zemědělci ve výkonu vlastní zemědělské činnosti na využívaných plochách, což musí ověřit předkládající soud, nelze mít za to, že uvedený zemědělec tyto plochy nevyužívá.
- 61 Za okolností sporu v původním řízení je třeba ještě dodat, že pojem „správa“ sice neznamená existenci neomezeného oprávnění zemědělce nakládat s dotčenou plochou v rámci jejího využívání pro zemědělské účely, avšak zemědělec nesmí úplně podléhat pokynům pronajímatele (v tomto smyslu viz rozsudek Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, body 61 s 63).

- 62 Zemědělec tak musí mít zejména určitou volnost při provozování vlastní zemědělské činnosti na dotčených plochách a nepůsobit na nich jen na žádost pronajímatele, což musí předkládající soud rovněž posoudit s ohledem na všechny okolnosti sporu v původním řízení.
- 63 Zatřetí z bodu 54 tohoto rozsudku vyplývá, že k tomu, aby mohla být na plochy poskytnuta podpora na základě čl. 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003 a čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009, musí být zemědělské plochy dotčené ve věci v původním řízení využívány k zemědělské činnosti nebo musí být převážně využívány k zemědělské činnosti, pokud jsou souběžně využívány k jinému účelu.
- 64 Ve věci v původním řízení je nesporné, že činnost, kterou J. Demmer vykonává na dotčené půdě, tj. sklízení porostu pro výrobu rostlinných granulí, je zemědělskou činností ve smyslu článku 2 písm. c) nařízení č. 1782/2003 a čl. 2 písm. c) nařízení č. 73/2009.
- 65 Dále je třeba upřesnit, že pro účely čl. 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003 a čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009 je irelevantní, zda taková činnost na dotčených plochách reaguje na požadavky stanovené právními předpisy, jejichž cílem je zajistit bezpečnost letového provozu v dotčené letištní zóně (v tomto smyslu viz rozsudek Landkreis Bad Dürkheim, C-61/09, EU:C:2010:606, bod 47).
- 66 Podle předkládacího rozhodnutí J. Demmer souhlasil s tím, že bude půdu dotčenou ve věci v původním řízení, která se nachází v okolí letecké základny Skrydstrup, využívat s ohledem na letový provoz a že na základě nájemní smlouvy s letištěm Aalborg budou mít ozbrojené síly možnost využívat dotčenou půdu v okolí uvedeného letiště k jakýmkoli vojenským cvičením.
- 67 Jak však uvedl generální advokát v bodě 41 stanoviska, samotná existence těchto ujednání ani to, že se uvedené plochy nachází na okraji vzletových, přistávacích, dojezdových a pojezdových drah letiště, neprokazují, že je na těchto plochách vykonávána nezemědělská činnost.
- 68 Za těchto podmínek musí předkládající soud ověřit, zda byly na uvedených pozemcích skutečně prováděny nezemědělské činnosti jako vojenská cvičení či letový provoz.
- 69 Pokud by předkládající soud dospěl k závěru, že jsou plochy dotčené ve věci v původním řízení využívány pro zemědělské i nezemědělské účely, je třeba připomenout, že na základě článku 3c nařízení č. 795/2004 jsou tyto plochy pro účely čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009 považovány za plochy převážně využívané k zemědělské činnosti, pokud zde může být dotčená zemědělská činnost uskutečňována, aniž by ji významně ztěžovala intenzita, povaha, doba trvání a načasování nezemědělské činnosti.
- 70 V rámci tohoto posouzení je třeba zohlednit všechny skutkové okolnosti jednotlivých způsobů využívání ploch dotčených ve věci v původním řízení. Jak generální advokát uvedl v bodě 52 stanoviska, konstatovat, že dochází k významnému narušení výkonu zemědělské činnosti na uvedených plochách, je třeba v případě, že je dotčený zemědělec nucen při výkonu zemědělské činnosti překonávat skutečné – a nikoli jen nevýznamné – obtíže či překážky z důvodu, že je souběžně vykonávána činnost jiné povahy.
- 71 S ohledem na článek 3c nařízení č. 795/2004 je dále třeba, aby byl zemědělec s to vykonávat na dotčených plochách vlastní zemědělskou činnost navzdory omezením, která vyplývají z výkonu nezemědělské činnosti na těchto plochách.
- 72 Předkládající soud tedy ověří, zda činnost, kterou J. Demmer vykonává na těchto plochách, mohla být skutečně vykonávána, aniž by ji významně ztěžovala intenzita, povaha, doba trvání a načasování nezemědělské činnosti.

73 Vzhledem k výše uvedenému je třeba odpovědět na první a druhou otázku tak, že čl. 44 odst. 2 nařízení č. 1782/2003 a čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009 musí být vykládány v tom smyslu, že zemědělská plocha, která tvoří bezpečnostní zóny okolo vzletových, přistávacích, pojezdových a dojezdových drah letiště, které podléhají zvláštním pravidlům a omezením, je plochou, na kterou lze poskytnout podporu, pokud má zemědělec, který tuto plochu využívá, dostatečnou autonomii při využívání této plochy k zemědělské činnosti a pokud tuto činnost může na uvedené ploše vykonávat navzdory omezením, která vyplývají z výkonu nezemědělské činnosti na týchž plochách.

Ke třetí až páté otázce

74 Podstatou třetí až páté otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda v případě, že tento soud dospěje k závěru, že plochy dotčené ve věci v původním řízení nejsou plochami, na něž lze poskytnout podporu, neboť zemědělec nemá žádnou volnost při využívání těchto ploch k výkonu vlastní zemědělské činnosti nebo nemůže vykonávat zemědělskou činnost na uvedených plochách vzhledem k omezením plynoucím z výkonu nezemědělské činnosti na týchž plochách, mohl dotýčný zemědělec přiměřeným způsobem zjistit chybu v jeho platebních nárocích a příslušné vyplacené podpore.

75 Na úvod je třeba připomenout, že na základě čl. 43 nařízení č. 1782/2003 byly platební nároky přiznané zemědělcům v zásadě určovány na základě tříletého průměru všech hektarů, které zakládaly v letech 2000 až 2002 nárok na přímé platby uvedené v příloze VI tohoto nařízení. Okolnost, že plochy, ve vztahu k nimž byl dán nárok na takové přímé platby, nejsou v rámci režimu jednotné platby plochami, na něž lze poskytnout podporu, nemůže být jako taková důvodem pro zpochybnění platebních nároků přiznaných v souladu s tímto článkem 43.

76 Pro případ, že by předkládající soud přesto dospěl k závěru, že platební nároky dotčené ve věci v původním řízení byly J. Demmerovi přiznány neoprávněně, je třeba připomenout, že článek 73a nařízení č. 796/2004 sice stanoví, že takové nároky musí být postoupeny ve prospěch vnitrostátní rezervy, avšak z čl. 137 odst. 1 nařízení č. 73/2009 vyplývá, že platební nároky přiznané neoprávněně do 1. ledna 2009 jsou považovány za zákonné a řádné od 1. ledna 2010. Podle čl. 137 odst. 2 tohoto nařízení se však toto ustanovení nevztahuje na platební nároky přiznané na základě věcně nesprávných žádostí kromě případů, v nichž chyba nemohla být zemědělcem přiměřeným způsobem zjištěna.

77 V projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že v listopadu 2008 informoval příslušný orgán J. Demmera o tom, že plochy dotčené ve věci v původním řízení nelze považovat za plochy, na které lze poskytnout podporu. U této příležitosti se J. Demmer dozvěděl i o tom, že příslušný orgán hodlá nově vyčíslit platební nároky, které mu byly původně přiznány.

78 Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 70 svého stanoviska, článek 137 nařízení č. 73/2009 je odůvodněn zásadou ochrany legitimního očekávání. Z toho vyplývá, že J. Demmer se v každém případě nemohl tohoto ustanovení dovolávat za účelem regularizace platebních nároků týkajících se uvedených ploch, když byl před 1. lednem 2010 informován o tom, že mu tyto nároky byly přiznány neoprávněně.

79 Johannes Demmer měl tedy povinnost vzdát se na základě čl. 73a odst. 1 nařízení č. 796/2004 platebních nároků, které mu byly neoprávněně přiznány, ve prospěch vnitrostátní rezervy, a u těchto nároků je tedy třeba mít za to, že mu nebyly od počátku přiznány.

80 Co se dále týče neoprávněně vyplacené podpory, tato musí být vrácena v souladu s ustanoveními čl. 73 odst. 1 nařízení č. 796/2004. Jak vyplývá z čl. 73a odst. 4 tohoto nařízení, to platí i pro platby, které se projevují jako neoprávněné z důvodu, že byly vyplaceny na základě nároků neoprávněně přiznaných dotčenému zemědělci.

- 81 Na základě čl. 73 odst. 4 uvedeného nařízení však zemědělec v zásadě nemusí vracet neoprávněně získanou podporu, pokud mu byla vyplacena v důsledku omylu příslušného orgánu nebo jiného orgánu, který zemědělec nemohl přiměřeným způsobem zjistit.
- 82 Jak generální advokát uvedl v bodě 70 stanoviska, důvodem pro tuto výjimku je zásada ochrany legitimního očekávání.
- 83 V projednávaném případě z odpovědi na první a druhou otázku vyplývá, že omyl by mohl případně spočívat v tom, že příslušný orgán vyplatil J. Demmerovi podporu na plochy dotčené ve věci v původním řízení, ačkoli tyto plochy nebyly plochami, na které lze tuto podporu poskytnout, jelikož je nevyužíval k vlastní zemědělské činnosti nebo nebyly převážně využívány k zemědělské činnosti.
- 84 Aby bylo možné určit, zda bylo možné takový omyl zjistit, je třeba zohlednit, že u zemědělců se jakožto u podnikatelů předpokládá, že budou žádostem o podporu věnovat zvláštní pozornost a že se seznámili s podmínkami pro přiznání podpory. To vyplývá konkrétně z článku 12 nařízení č. 796/2004, na jehož základě musí zemědělec ověřit správnost informací na předtištěných formulářích žádosti o podporu v rámci režimu jednotné platby. Z tohoto článku rovněž vyplývá, že tento platební režim vychází z předpokladu, že si zemědělci jsou vědomi podmínek, jimiž se řídí poskytnutí podpory v rámci dotyčného režimu.
- 85 Dále je třeba uvést, že čl. 73 odst. 4 nařízení č. 796/2004 musí být z důvodu, že stanoví výjimku z povinnosti vrátit neoprávněně příjmy, vykládán restriktivně, a to tím spíše když má taková povinnost chránit finanční zájmy Evropské unie.
- 86 Za těchto podmínek je třeba navzdory obtížím při výkladu, které mohou příslušná ustanovení unijního práva vyvolávat, konstatovat, že by zemědělec, který je ve stejné situaci jako J. Demmer, v zásadě mohl přiměřeným způsobem zjistit, že na plochy dotčené ve věci v původním řízení nelze poskytnout podporu, jestliže tyto plochy nesplňovaly z důvodu, že je sám nevyužíval nebo že nebyly převážně využívány k zemědělské činnosti, podmínky stanovené v čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení č. 73/2009.
- 87 V rámci tohoto posouzení však musí předkládající soud zohlednit všechny okolnosti sporu v původním řízení, a zejména to, zda před změnou pozemkového katastru v roce 2008 platila v Dánsku správná praxe, v jejímž rámci se takové pozemky, jako jsou pozemky dotčené ve věci v původním řízení, systematicky uznávaly za pozemky, na které lze poskytnout dotčnou podporu. V tomto případě by totiž bylo nutné mít za to, že J. Demmer nemohl zjistit, že došlo k omylu zmíněnému v bodě 83 tohoto rozsudku (v tomto smyslu viz rozsudek Vonk Noordegraaf, C-105/13 EU:C:2014:1126, bod 50).
- 88 Skutečnost, že příslušné orgány vyplatily podporu na plochy dotčené ve věci v původním řízení, však jako taková a sama o sobě nevylučuje, že došlo k omylu, který mohl dotčený zemědělec přiměřeným způsobem zjistit. Ustanovení, na která předkládající soud odkázal ve svých otázkách, a obzvláště článek 73 nařízení č. 796/2004, se totiž týkají právě případů, kdy došlo k neoprávněné platbě, takže se předpokládá, že si zemědělci byli vědomi rizika, že může dojít k opravě i poté, co jim byla podpora vyplacena.
- 89 Pro účely posouzení, zda mohl dotčený zemědělec přiměřeným způsobem zjistit omyl, na jehož základě mu byla vyplacena podpora, je třeba vycházet z okamžiku vyplacení podpory, jak vyplývá z čl. 73 odst. 4 nařízení č. 796/2004.
- 90 Jelikož byla dále podpora vyplacena vždy pouze za jediný rok a okolnosti týkající se toho, zda lze na dotyčné plochy poskytnout podporu, se mohou během doby měnit, je třeba jednotlivé dotčené roky posuzovat podle čl. 73 odst. 4 nařízení č. 796/2004 každý zvlášť.

- 91 Nakonec je třeba připomenout, že v souladu s čl. 73 odst. 5 nařízení č. 796/2004 povinnost vrátit neoprávněně vyplacenou podporu zaniká po uplynutí deseti let od data vyplacení. Tato lhůta je však zkrácena na čtyři roky v případě, že zemědělec jednal v dobré víře.
- 92 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že se má za to, že dotčený zemědělec jednal dobré víře, pokud byl upřímně přesvědčen o tom, že lze na dotčené plochy poskytnout podporu. Z důvodu uvedeného v bodě 88 tohoto rozsudku však skutečnost, že příslušné orgány vyplatily podporu na tyto plochy, nezakládá jako taková a sama o sobě na straně tohoto zemědělce dobrou víru.
- 93 Vzhledem k tomu, že zohledňování toho, zda zemědělec jednal v dobré víře, má zajistit dodržování zásady ochrany legitimního očekávání, zemědělec musí za takových okolností, jako jsou okolnosti sporu v původním řízení, jednat v dobré víře v okamžiku podání žádosti o podporu a dále po dobu čtyř let od data vyplacení podpory. Posouzení toho, zda tento zemědělec jednal v dobré víře pro účely čl. 73 odst. 5 nařízení č. 796/2004, se tedy provádí zvlášť pro každý rok a dotčený zemědělec musí jednat v dobré víře až do uplynutí čtyř let od data vyplacení podpory.
- 94 Vzhledem k výše uvedenému navrhuji, aby Soudní dvůr odpověděl na třetí až pátou předběžnou otázku následovně:
- článek 137 nařízení č. 73/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že zemědělec, který byl před 1. lednem 2010 informován o neoprávněnosti platebních nároků, které mu byly přiznány, se nemůže tohoto článku dovolávat za účelem regularizace těchto nároků,
 - článek 73 odst. 4 nařízení č. 796/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že je třeba mít za to, že zemědělec mohl přiměřeným způsobem zjistit, že dotčenou podporu nelze na plochy poskytnout, pokud nemá volnost při rozhodování o jejich využívání k vlastní zemědělské činnosti nebo pokud na nich tuto činnost nemůže vykonávat z důvodu omezení plynoucích z toho, že je na týchž plochách vykonávána nezemědělská činnost. Pro účely posouzení, zda mohl tento zemědělec přiměřeným způsobem zjistit, že došlo k omylu, je třeba vycházet z okamžiku, kdy byla podpora vyplacena. Jednotlivé dotčené roky musí být posuzovány pro účely čl. 73 odst. 4 nařízení č. 796/2004 každý zvlášť,
 - článek 73 odst. 5 nařízení č. 796/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti sporu v původním řízení, se má za to, že zemědělec jednal v dobré víře, pokud byl upřímně přesvědčen o tom, že lze na dotčené plochy poskytnout podporu. Posouzení toho, zda tento zemědělec jednal v dobré víře pro účely čl. 73 odst. 5 nařízení č. 796/2004, se provádí zvlášť pro každý dotčený rok a tento zemědělec musí jednat v dobré víře až do uplynutí čtyř let od data vyplacení podpory.

K nákladům řízení

- 95 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) **Článek 44 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001,**

a čl. 34 odst. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, musí být vykládány v tom smyslu, že zemědělská plocha, která tvoří bezpečnostní zóny okolo vzletových, přistávacích, pojezdových a dojezdových drah letiště, které podléhají zvláštním pravidlům a omezením, je plochou, na kterou lze poskytnout podporu, pokud má zemědělec, který tuto plochu využívá, dostatečnou autonomii při využívání této plochy k zemědělské činnosti a pokud tuto činnost může na uvedené ploše vykonávat navzdory omezením, která vyplývají z výkonu nezemědělské činnosti na téže ploše.

- 2) Článek 137 nařízení č. 73/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že zemědělec, který byl před 1. lednem 2010 informován o neoprávněnosti platebních nároků, které mu byly přiznány, se nemůže tohoto článku dovolávat za účelem regularizace těchto nároků.

Článek 73 odst. 4 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2184/2005 ze dne 23. prosince 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že je třeba mít za to, že zemědělec mohl přiměřeným způsobem zjistit, že dotčenou podporu nelze na plochy poskytnout, pokud nemá volnost při rozhodování o jejich využívání k vlastní zemědělské činnosti nebo pokud na nich tuto činnost nemůže vykonávat z důvodu omezení plynoucích z toho, že je na týchž plochách vykonávána nezemědělská činnost. Pro účely posouzení, zda mohl tento zemědělec přiměřeným způsobem zjistit, že došlo k omylu, je třeba vycházet z okamžiku, kdy byla podpora vyplacena. Jednotlivé dotčené roky musí být posuzovány pro účely čl. 73 odst. 4 uvedeného nařízení č. 796/2004 každý zvlášť.

Článek 73 odst. 5 nařízení č. 796/2004, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2184/2005 ze dne 23. prosince 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti sporu v původním řízení, se má za to, že zemědělec jednal v dobré víře, pokud byl upřímně přesvědčen o tom, že lze na dotčené plochy poskytnout podporu. Posouzení toho, zda tento zemědělec jednal v dobré víře pro účely čl. 73 odst. 5 uvedeného nařízení č. 796/2004, se provádí zvlášť pro každý dotčený rok a tento zemědělec musí jednat v dobré víře až do uplynutí čtyř let od data vyplacení podpory.

Podpisy.